

Nr. 21.

15. December 1907.

23. Aarg.

Kvindens Retsstilling.

II.

Endskønt der ikke er hengaaet lang Tid, siden Hustruens formueretlige Stilling var Genstand for Overvejelser og for Ændringer i vor Lovgivning (Lov af 7. April 1899), saa er der dog en meget stærk Trang til, at dette Spørgsmaal tages op til fornyet Behandling, og at Lovgivningen paa dette Omraade bringes i Højde med vor Tids Opfattelse af Kvinden og af hendes Stilling inden for Ægteskabet.

Professor Bentzon og Professor Munch Petersen udtaler sig da ogsaa i deres i forr. Nr. omtalte Afhandlinger i Retning af, at Lovgivningen paa dette Omraade bør revideres, saaledes at „den i Nutiden paakrævede privatretlige Ligestilling mellem Mand og Kvinde“ bliver juridisk gældende.

Prof. Bentzon mener, at man ikke bør vige tilbage for en Revision af Loven af 7. April 1899, blot fordi den ikke er ældre, thi „Erfaringen viser, at en endog hyppigere Revision kan være gavnlig, naar der lovgives paa et nyt og vanskeligt Omraade, se Lovene af 1888, 1892 og 1900 om uægte Børns Underhold og den nu atter foreslaaede Revision heraf. Erfaringer fra andre Lande, særlig England, bekræfter ogsaa dette“.

Professoren hævder, at „Ligestillingen af Hustruen med Manden og med den ugifte Pige i Henseende til Myndighed burde have

medført, at hendes Raadighed over hendes Formue fik en tilsvarende Udvidelse, hvorfor denne Raadighed burde udstrækkes udover hendes Selverhverv under Ægteskabet (og det, der er gjort til hendes Særeje,) og tillige omfatte, hvad hun ejede ved Ægteskabets Begyndelse og senere erhvervede ad andre Veje, saasom ved Arv eller Gave.

Blev Reglen denne, bevarede man paa den ene Side Princippet i Formuefællesskabet, nemlig lige Deling ved Dødsfald eller andet Skifte og hele Boets Hæften for Forpligtelser skabte uden Kontrakt (Bøder, Erstatning, Skat etc.) Paa den anden Side stilledes Ægtefællerne ganske lige med Hensyn til Dispositioner ved Kontrakt: hver raader over, hvad hver har tjent og iøvrigt indført i Boet. At Hustruen dog bliver faktisk ringere stillet end Manden, overalt hvor hun arbejder i Hjemmet og ingen Penge fortjener, er der næppe noget at gøre ved“.

Prof. Munch Petersen udtaler sig meget stærkt imod Loven af 7. April 1899 og for Nødvendigheden af en Revision af den; han mener, at Loven rummer „skrigende og ubegrundede Uretfærdigheder“, og at der paa flere Punkter er „en saa besynderlig Uoverensstemmelse mellem Lovens Tekst og dens Motiver, at den paa den, der ikke vidste bedre Besked, paa sine Støder næsten kunde fremkalde det Indtryk, at den mere var beregnet paa at stikke Kvinderne Blaar i Øjnene end at yde dem sand Retfærdighed. Loven tilstaar saaledes vel i § 10 Hustruen Myndighed, men den anbringer straks i den følgende § en fin juridisk Faldlem, der bringer de fleste af de praktiske Konsekvenser deraf til at

*) Lov af 7. April 1899 om Formueforholdet mellem Ægtefæller — kan faas i Særtryk gennem enhver Boghandel.